

[Søren P. Larsen.]

vedblivende vil være større, end den gældende Lov forudsætter. Og jeg er for Resten meget ked af, at Ministeriet ikke har bedre Tro til Fremtiden, end at man gennem en permanent Lovgivning vil sikre, at hvis Ledighedsprocenten gaar op, saa skal Tilskuddet ogsaa stige; jeg troede, man havde større Tillid. Vi fra vor Side har altid været villige til en forstandig Lovgivning paa disse Omraader. Da vi i sin Tid gennemførte Tilskudsbestemmelserne i den nugældende Arbejdsløshedslovs § 13, lykkedes det at skabe Enighed praktisk talt mellem alle Partier her paa Rigsdagen om den Udformning, Lovforslaget fik paa dette Punkt, i § 13, som fastlagde Tilskuddets Størrelse. Det er vor Opfattelse, at hvad man derudover ønsker at yde som Hjælp til de arbejdsløshedsforsikrede, bør ydes paa samme Linie og efter de samme Bestemmelser, som gælder for andre Medborgere, der kommer i en Trangssituation og maa henvende sig til det offentlige om Hjælp. Derfor har vi stillet Ændringsforslag Nr. 1 om at lade § 1 i Regeringens Forslag udgaa.

Regeringen lægger megen Vægt paa Bestemmelsen om, at Grænsen for midlertidigt Arbejdes Varighed forhøjes fra tre Uger til fem Uger, samt at Understøttelsesåret flyttes. Ja, det er jo en Ting, man kan gøre een Gang, men man kan ikke blive ved at flytte om.

En anden Bestemmelse i Forslaget er jeg ikke saa glad for, nemlig Bestemmelsen om, at den Hjælp, som Kommunerne har ydet indtil 31. December 1938, skal der ikke kunne kræves Erstatning for af de paagældende Kasser efter Reglerne i § 301 i Lov om offentlig Forsorg. Det er kun en lille Bestemmelse, og det er kun paa et begrænset Omraade, man her sætter ind. Det var først Hensigten at gøre det rent administrativt, hvad der tydeligt fremgaar af, at disse Bestemmelser ikke er optaget i selve Lovforslagets Tekst, men kun i Bemærkningerne til Lovforslaget.

Spørgsmaalet om Tilbagebetaling af ydet Kommunehjælp har været til Behandling i det af den højtærede Socialminister nedsatte særlige Udvalg, og det var Opfattelsen inden for Udvalget, at man vilde have lidt flere Erfaringer at støtte sig til, ligesom man ogsaa ønskede, at de kommunale Organisationer, Sogneraadforeningen og Købstadsforeningen m. v., skulde udtale sig om Spørgsmaalet. Naar Regeringspartierne nu gennemfører en lille Lovændring, hvorved man paa et enkelt afgrenset Omraade ophæver Tilbagebetalingspligten, saa

kan jeg i alt Fald paa mit Partis Vegne erklære, at vi stemmer ikke for denne Bestemmelse, og vi vil forvare os imod, at der gennem denne Bestemmelse skal være taget nogen som helst principiel Stilling med Hensikts paa Løsningen af dette Spørgsmaal, der endnu ikke har fundet sin Udformning.

Der er af de øvrige Partier stillet en Række Ændringsforslag. Vor Stilling til disse Ændringsforslag er angivet derved, at vi har fremsat vore særlige Forslag. Fra kommunistisk Side er der stillet Forslag om ret vidtgaaende Ændringer. Jeg vil om disse Ændringsforslag sige, at kommunistiske vil jeg saamænd ikke kalde dem; hvis det er Kommunisme, saa er det i alt Fald en meget mild Form for Kommunisme. (*Aksel Larsen: Det er Kommunisme!*) . . . Ja, jeg kan godt sige til det ærede Medlem, hvordan jeg opfatter disse Ændringsforslag. Jeg opfatter dem som en Genoptagelse af den gammelkendte socialistiske Overbudspolitik. Det er faktisk, hvad det ærede Medlem har sat ind for gennem Udformningen af sine Forslag i de senere Aar, og jeg kan ogsaa godt indrømme, at det ærede Medlem har naaet visse Resultater paa disse Omraader. De første Ændringsforslag, som det kommunistiske Parti fremsatte her i Salen, blev jo fejlet ret skarpt til Side, men hvis man vil have i Erindringen Rækken af de kommunistiske Forslag, der har været fremsat, dels som selvstændige Forslag, dels som Ændringsforslag, og saa sammenligner disse Forslag fra en svunden Tid med den Udvikling, som Sociallovgivningen er undergaaet i de senere Aar, saa tror jeg nok, at man inden for Regeringspartiernes Kreds vil erkende, at uden Indflydelse paa den Lovgivning, der er skabt i de senere Aar, har det kommunistiske Parti ikke været, og jeg vil ogsaa paastaa, at man har ikke tilfredsstillet det kommunistiske Parti, det skal nok blive ved at kræve mere og mere. Og Socialdemokratiet kender jo godt den Taktik, for den har intet med Kommunisme at gøre, men det er en Genoptagelse af den Overbudspolitik, som adskillige af de ældre inden for Socialdemokratiet var Mestre i for Aar tilbage.

Victor Larsen: Som det fremgaar af Betænkningen til nærværende Lovforslag, har mit Parti ikke kunnet tiltræde Lovforslaget. Dette skyldes den ganske simple Kendsgerning, at det ikke har været muligt for os i Udvalget at opnaa den allerringeste Indrømmelse fra Regeringspartiernes Side; Forslaget er fastholdt ganske klart og kort, saaledes som det har været fremsat, en